

Arrest

nr. 215 857 van 28 januari 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. ZWART
Roemeniëstraat 26
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 27 juli 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 juni 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 september 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 oktober 2018.

Gelet op het arrest nr. 213 678 van 10 december 2018 waarbij de debatten worden heropend en de terechtzitting wordt bepaald op 8 januari 2019.

Gezien het schriftelijk verslag van de verwerende partij van 18 december 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat L. ZWART en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Guinese nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit Fria. U behoort tevens tot de Peul-etnie.

In 2014 kwam een jeugdvriend van u, die in Senegal op school had gezeten, terug naar Fria. Uw vriend, M. (CGVS 1710434 / O.V. 8375603), begon avances te maken naar u toe. Hoewel u nog nooit gevoelens voor mannen had gehad, ging u na zes maanden toch in op zijn avances. Jullie begonnen een relatie. Op 31 december 2015 werden jullie betrapt tijdens seksuele handelingen achter het jeugdhuis waar een feestje was. De dorpingen wilden jullie in eerste instantie vermoorden maar er werd besloten u en M. naar uw vader te brengen, die imam is. Er werd overlegd tussen de ouderen hoe jullie gedood zouden worden. Op dat moment kwam de chef van de wijk ter plaatse. Hij belde de politie die u en M. arresteerde. Jullie werden drie dagen in een cel opgesloten. Daarna werden jullie overgeplaatst naar de civiele gevangenis, waar jullie van elkaar werden gescheiden. Op 9 oktober 2016 werd u uit de gevangenis naar buiten gebracht. U dacht dat u zou worden gedood maar in feite werd u bevrijd. Een vriend, J., kwam u halen, waarna u naar de organisatie arc-en-ciel werd gebracht in Conakry, die u hielp uw vlucht voor te bereiden.

U verliet Guinee op 12 oktober 2016 en kwam aan in België op 10 december 2016. Op 17 januari 2017 diende u een verzoek in tot internationale bescherming.

Ter staving van uw verzoek tot internationale bescherming dient u volgende documenten in: een medisch attest, een lidmaatschapsattest van Arc-en-ciel Guinee, een frequentieattest van Rainbow House, zes foto's van uw verwondingen en twee foto's van u met M..

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit uw verklaringen blijkt immers dat u aangeeft gevoelens te hebben voor mannen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal: zo werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om genderdossier op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw kwetsbare situatie. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen. μNa grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade van de Vreemdelingenwet aannemelijk te maken.

In de eerste plaats kan er op basis van uw tegenstrijdige en weinig doorleefde verklaringen hieromtrent weinig geloof worden gehecht aan uw voorgehouden homoseksualiteit.

Zo wordt u gevraagd naar uw ontdekking van uw geaardheid en hoe u dat hebt beleefd. U vertelt dat u het ontdekte de eerste keer dat u seks had met M.. M. bleef bij u overnachten omdat hij niet naar huis kon. Hij gaf u een zak cadeau waarin onder bloemen, een slip en condooms zaten. Hij verklaarde u de liefde. U zegt dat u vanaf toen een seksuele relatie had met hem en dat u nog nooit zo werd gepleziert (CGVS notities persoonlijk onderhoud, p. 7). Gevraagd of u voor die nacht ooit interesses had gehad in mannen antwoordt u ontkennend (CGVS, p. 7). Gevraagd waarom u dan besloot die avond in te gaan op de avances van M. antwoordt u: "Tijdens zes maanden deed hij alles om samen te zijn. Op die dag accepteerde ik het, gaf ik toe" (CGVS, p. 7). Dit is echter geen afdoende antwoord. Wanneer u die vraag nogmaals wordt gesteld antwoordt u dat u ook verlangens had voor hem. Gevraagd om wat meer te vertellen over die verlangens zegt u dat hij u cadeaus gaf met leuke dingen in (CGVS, p. 7). U wordt er op gewezen dat u niet op de vragen antwoordt. Er wordt u nogmaals duidelijk gevraagd waarom u besliste die avond seks te hebben met M., als u zegt dat u daarvoor nooit gevoelens had gehad voor mannen.

U zegt dat u naar verloop van tijd gevoelens voor M. begon te krijgen en dat u die avond toe gaf. U wordt aangespoord wat meer te vertellen over die gevoelens die u had voor M.. U zegt dat M., toen hij terugkwam uit Senegal, u steeds veel cadeaus gaf en duidelijk maakte dat hij geïnteresseerd was in u. Na een tijdje begon u er over na te denken en op valentijnsdag 2015 sliep u met hem (CGVS, p. 8). Er wordt u gevraagd om wat te vertellen over hoe u over M. begon te denken. U zegt dat jullie jeugdvrienden waren en dat hij na zijn terugkeer uit Senegal u cadeaus gaf. Hierdoor raakte u ervan overtuigd dat hij u graag zag (CGVS, p. 8). Tijdens uw tweede onderhoud is hier opnieuw op ingegaan. Er wordt u gevraagd wat u dacht de eerste maal dat M. u zei dat hij interesse had in u. U zegt dat u hem zei te stoppen zo'n dingen te zeggen en dat u meisjes voor hem wou regelen (CGVS II, p. 3). U zegt ook dat u het niet begreep en weigerde te geloven. U zegt dat u zelfs tot op de dag van vandaag nog moeite hebt om het te beseffen (CGVS II, p. 4). U zegt dat u wel gevoelens had voor M. voor die nacht dat u met hem sliep maar dat u niet dacht dat dat liefdesgevoelens waren. Pas op 14 februari 2016, toen u voor de eerste maal met hem sliep, kwamen die gevoelens door wat hij u zei en daarom besloot u met hem te slapen (CGVS II, p. 4). U zegt tijdens het tweede onderhoud dan ook dat u voor valentijnsdag 2016 geen gevoelens had voor M. of andere mannen (CGVS II, p. 4). Er wordt u nogmaals gevraagd hoe u, die voor die nacht nooit gevoelens hebt gehad voor mannen of M. hebt gehad, de keuze maakt om een relatie te beginnen met M.. U herhaalt opnieuw het verhaal dat hij u cadeaus gaf en u de liefde verklaarde, waarna u overtuigd werd. U zegt dat u niet meer kon weerstaan (CGVS II, p. 4). U zegt daarnaast ook dat u nog steeds gevoelens hebt voor vrouwen en qua mannen nog nooit gevoelens hebt gehad voor een andere man buiten M., wat het des te opmerkelijker maakt dat u op geen enkele manier kunt vertellen over uw gevoelens voor M. en hoe die ontwikkeld zijn (CGVS, p. 12).

Het hoeft geen betoog dat uw verklaringen omtrent de ontdekking van uw homoseksualiteit ongeloofwaardig zijn. U kunt op geen enkele manier geloofwaardige verklaringen afleggen van hoe u, een heteroseksuele man die nog nooit interesse had getoond in mensen van hetzelfde geslacht, op een avond, schijnbaar zonder voorafgaand hier over te hebben gedacht, besluit een homoseksuele relatie aan te gaan. Er werden u over de twee onderhouds verschillende vragen gesteld hieromtrent. U kunt echter niets meer zeggen dan dat u cadeautjes kreeg en u overtuigd werd door M.. Hoe hij u overtuigde kunt u dan weer niet zeggen.

Ook uw verklaringen over hoe u omging met uw ontdekte homoseksualiteit zijn weinig geloofwaardig. Gevraagd hoe u zich voelde nadat jullie samen hadden geslapen en u uw homoseksualiteit ontdekt had zegt u dat u onophoudelijk moest denken aan het seksueel plezier dat M. u gaf (CGVS, p. 8). Gevraagd of u moeilijkheden had met hetgeen u gedaan had met M. zegt u dat u zich vragen stelde maar dat M. u gerust stelde en u zei dat u bij uw vriendin moest blijven om niet verdacht over te komen (CGVS, p. 8). Gevraagd welke vragen u zich dan stelde vroeg u zich af u wel een goed ding gedaan had en u niet vervloekt was. U dacht ook dat, wanneer uw vader of anderen het ontdekten, u zou gedood worden. U schaamde zich ook over uzelf (CGVS, p. 8). U wordt gevraagd om wat te vertellen over die gevoelens van schaamte die u voelde. U zegt dat u zich schaamde en zich afvroeg wat mensen met u zouden doen indien ze erachter kwamen (CGVS, p. 9). Tijdens het tweede onderhoud werd gevraagd om wat dieper in te gaan op die gevoelens van schaamte. U zegt dat u zich schaamde omdat uw vader, die imam was, u steeds had geleerd dat homoseksualiteit iets slechts was. Hij onderwees dit ook aan veel andere mensen in het dorp. U was bang, wanneer iemand van die mensen zou ontdekken dat u homoseksueel was, wat zij dan zouden doen met u (CGVS II, p. 3). U zegt dat uw familie uitgesproken homofoob is en dat ze geloven dat homoseksuelen vijanden zijn van de islam. Gevraagd hoe u zich tegenover uw familie voelde toen u ontdekte homoseksueel te zijn antwoordt u dat u bang was maar dat u aan de andere kant gevoelens had voor M. en dat hij u plezierde. Daardoor dacht u dat het een zaak was tussen God en uzelf (CGVS, p. 10). U zegt dat u het tot op de dag van vandaag moeilijk hebt met uw relatie met M. en uw homoseksualiteit. U zegt dat u uzelf wel accepteert maar dat u het contact met uw familie en ouders kwijt bent (CGVS II, p. 4). Met uw moeder hebt u nochtans wel nog steeds contact. Gevraagd naar de reactie van uw familie op uw homoseksualiteit zegt u dat u dit niet weet omdat u bewusteloos was toen uw vader het ontdekte. U was immers bewusteloos geslaan nadat u met M. werd betrappt (CGVS II, p. 5). Gevraagd wat u moeder u dan vertelt over de reactie van uw vader en andere leden van uw familie moet u opnieuw het antwoord schuldig blijven. Volgens u mijden u en uw moeder dat onderwerp en vraagt u daar zelf niets over (CGVS II, p. 5). Logischerwijs mag echter verwacht worden dat u hier wel degelijk met uw moeder over zou spreken, te meer het een kernelement in uw vluchtverhaal betreft.

Het hoeft geen betoog dat u er op geen enkele manier in slaagt om te vertellen hoe u emotioneel omging met het besef dat u in mannen geïnteresseerd was.

Op iedere vraag die u hieromtrent wordt gesteld verwijst u naar uw gevoelens voor M., waar u evenmin iets over kunt vertellen, of het seksueel plezier dat hij u verschaftte. Homoseksualiteit is echter meer dan enkel fysieke aantrekkingskracht tegenover mensen van hetzelfde geslacht.

Bovendien was u een homoseksueel in Guinee, in een gemeenschap die volgens uw eigen verklaringen extreem vijandig staat tegenover homoseksuelen (CGVS, p. 9, 10). U beseft met andere woorden dat u iets bent wat sterk afwijkt van de maatschappelijk aanvaardbare norm en wat u bovendien altijd is ingeprent als zeer slecht en des duivels. Logischerwijs mag dan verwacht worden dat u een zeker emotioneel proces hebt doorgaan toen u zich realiseerde dat u homoseksueel was en dat u hierover ook zou kunnen vertellen, gezien het een kernelement in uw asielrelaas betreft.

Ook aan uw verklaringen betreffende uw relatie met M. kan geen geloof worden gehecht.

Zoals hierboven al gesteld kan er geen geloof worden gehecht aan de start van uw relatie met M. en de bijhorende ontdekking van uw homoseksualiteit. Uw verdere verklaringen over uw relatie met M. zijn echter evenmin geloofwaardig.

Zo blijkt u bepaalde belangrijke dingen over M. niet te weten. Zo weet u niet waar hij in Senegal gewoond heeft, hoewel hij daar verschillende jaren gewoond heeft (CGVS, p. 10). U weet ook niet of M. voor u al mannelijke partners zou hebben gehad, hoewel uit zijn persoonlijk onderhoud blijkt dat hij al relaties voor u heeft gehad (CGVS, p. 12). Gevraagd hoe M. zijn homoseksualiteit ontdekte kunt u enkel heel summier antwoorden dat hij betrappt werd op school en daarom naar Guinee werd terug gestuurd (CGVS, p. 12). Als partner van M. zou toch mogen verwacht worden dat u wat meer details weten over deze belangrijke gebeurtenissen in het leven van M..

U wordt gevraagd om over M. te vertellen, zijn karakter, waar hij van houdt, niet van houdt, hoe hij is als persoon. U antwoordt dat hij graag danst, uitgaat en zich graag mooi kleedt. Ook weent hij soms als hij zich opwindt. Hij houdt ervan dat u eten maakt en dat jullie samen thee drinken en naar het voetbal kijken. U besluit met: 'dat is alles' (CGVS, p. 12). Ook in het tweede onderhoud werd hiernaar gevraagd, wat het is dat u aantrekt in M.. U zegt dat u houdt van zijn manier van praten, kleden, eten maken en de manier waarop jullie seks hebben (CGVS II, p. 5). Er wordt u gevraagd wat, naast seksueel plezier, u precies aantrekt in M.. U antwoordt dat hij vriendelijk en genereus is (CGVS, p. 13). Er dient te worden besloten dat uw beschrijving van M. zeer vaag en algemeen is, u kunt op geen enkele manier gedetailleerd over uw partner van twee jaar vertellen.

Ook over jullie relatie zelf zijn uw verklaringen weinig doorleefd. Er wordt u gevraagd om te vertellen over bijzondere herinneringen die u zich herinnert als u denkt aan uw relatie met M., gelukkige momenten, droevige momenten, anekdotes. U vertelt dat hij u cadeaus gaf en dat u zijn moeder hielp hem te verzorgen toen hij eens ziek was (CGVS, p. 11). Wanneer u wordt aangespoord verder te gaan vervalt u weer in algemeenheden. U zegt dat u zich de momenten herinnert waarop jullie gingen jagen, naar de rivier gingen om de kleren te wassen, voetballen, thee drinken, muziek luisterden of met de lotto speelden (CGVS, p. 12). Specifieke gebeurtenissen kunt u echter niet vertellen. Tijdens het tweede onderhoud werd hier wat dieper op ingegaan. Opnieuw gevraagd naar herinneringen van uw relatie antwoordt u opnieuw dat u zich herinnert dat u cadeaus kreeg en voor de eerste keer seks had met M. (CGVS II, p. 6). U wordt gewezen op het feit dat u tien maanden een relatie had met M. in Guinee voor jullie betrappt werden, u moet zich bijgevolg dan toch specifieke leuke of minder leuke herinneringen herinneren. U zegt dat u enkel maar goede herinneringen hebt over die tien maanden, dat jullie gingen jagen, kaarten, uitgaan (CGVS II, p. 6). Aangezien u niet specifiek kunt vertellen over uw relatie in Guinee wordt gevraagd of u hier in België al leuke herinneringen hebt met M.. U antwoordt dat jullie samen naar evenementen van Rainbow House gaan (CGVS II, p. 6). U kunt met andere woorden geen enkele specifieke herinnering uit de doeken doen die zou gebeurd zijn tijdens uw relatie met M., hoewel u hier verschillende malen naar werd gevraagd.

Er wordt u gevraagd om te vertellen over jullie relatie in Guinee, waar jullie naartoe gingen, wat jullie deden, wanneer jullie elkaar zagen. U antwoordde dat jullie op jacht vertrokken als jullie wilden seks hebben. Als dat niet ging gingen jullie kleren wassen in de rivier of water halen in de waterput. Zo konden jullie seks hebben (CGVS II, p. 5). Gevraagd welke voorzorgsmaatregelen jullie namen zegt u dat naar de rivier of bos gingen, waar jullie geen risico liepen gezien te worden (CGVS, p. 12). Gevraagd of jullie nog maatregelen namen om niet betrappt te worden zegt u simpelweg dat jullie in de brousse gingen waar niemand jullie kon betrappen (CGVS II, p. 5). U kunt echter niet zeggen waarom jullie daar niet zouden kunnen betrappt worden.

Gevraagd waarover jullie praatten in Guinee als jullie samen waren zegt u dat jullie praatten over voetbal (CGVS, p. 14). Hierop doorgevraagd zegt u dat jullie ook praatten over het huwelijk, dat M. met u wou trouwen (CGVS, p. 14). Verdere onderwerpen waar jullie over praatten kunt u niet zeggen.

Ook zou u nog nooit een ruzie met M. hebben gehad of zelfs maar een discussie hebben gehad, wat opmerkelijk is gezien de problemen die jullie hebben meegemaakt (CGVS, p. 14). Gevraagd naar jullie toekomstplannen zegt u dat die er niet waren, dat jullie jullie relatie in het geheim zouden verder zetten (CGVS II, p. 7). Het is opmerkelijk dat jullie nooit zouden hebben gesproken over andere scenario's voor jullie relatie. Gevraagd waarom u uw hele leven bij M. wilt blijven antwoordt u: 'door hetgeen we doorleefd hebben, we zijn geslagen, we hebben geleden, we kunnen niet zomaar scheiden' (CGVS, p. 14). Ook dit antwoord toont aan dat er van verliefde gevoelens tegenover M. geen sprake is. Uw verklaringen met betrekking tot uw relatie met M. in Guinee zijn met andere woorden zeer summier en op geen enkele manier doorleefd.

Op een gegeven moment wordt u geconfronteerd met uw verklaringen. U wordt gewezen op het feit dat u nauwelijks verklaringen kunt afleggen over uw relatie, uw gevoelens, jullie gesprekken, dingen die gebeurd zijn tussen jullie. Er wordt u gevraagd om wat duidelijker en gedetailleerder over jullie relatie te vertellen. U antwoordt: 'we spelen kaarten, we spelen lido, we praten over voetbal, we drinken thee, wat de seksuele relatie betreft, het is hij die voor de eerste keer honing op mijn geslacht deed, hij deed me plezier' (CGVS, p. 14). Opnieuw dient te worden gewezen op het feit dat een homoseksuele relatie meer inhoudt dan enkel het seksuele aspect, waar u steeds naar blijft verwijzen. U blijkt echter over geen enkel ander aspect van uw relatie geloofwaardig te kunnen vertellen.

Aangezien aan uw geaardheid en relatie met M. geen geloof kan worden gehecht vloeit daaruit voort dat ook uw vluchtrelaas niet geloofwaardig kan worden geacht.

Dit blijkt ook uit uw verklaringen betreffende uw vluchtrelaas.

U en M. werden betrapt nadat jullie seksuele betrekkingen hadden achter het jeugdhuis, waar jullie naar een eindejaarsfeestje waren geweest (CGVS, p. 18). Er was nog veel volk in het jeugdhuis maar toch besloten jullie seksuele betrekkingen te hebben. Gevraagd waarom zegt u dat jullie euforisch waren (CGVS, p. 18). Dit verklaart echter niet waarom jullie dergelijk risico zouden lopen om jullie affectie te uiten op ene openbare plaats terwijl er zoveel volk in de buurt was. U herhaalt dat jullie euforisch waren (CGVS, p. 18). Het is duidelijk dat u geen redelijke reden kunt aangeven waarom jullie een dergelijk risico zouden nemen om betrapt te worden.

Ook kan u nauwelijks iets vertellen over uw opsluiting in de gevangenis van negen maand. Hiernaar gevraagd zegt u dat u in een zaal werd gestopt waar u kon herstellen van de verwondingen die u had opgelopen. Daarna werd u naar een andere zaal gebracht, waar u bleef tot u bevrijd werd (CGVS, p. 16). U wordt gewezen op het feit dat negen maand toch een behoorlijke tijd is. U wordt gevraagd om wat meer te vertellen over uw tijd in de gevangenis. U zegt dat ze soms zalf deden op uw geslacht, als straf voor uw homoseksualiteit (CGVS, p. 17). Verder zegt u dat u eenmaal per dag at en de woensdag mocht douchen. Het Rode Kruis kwam een aantal keer langs (CGVS, p. 17). U zegt dat er niet meer gebeurde tijdens uw tijd in de gevangenis (CGVS, p. 17, 18). Het is compleet onaannemelijk dat u niets meer zou kunnen vertellen over een opsluiting van negen maand.

Tijdens uw hele gevangenschap zag u M. niet. Gevraagd wat hij u vertelde over zijn gevangenschap zegt u dat hij zei dat hij in zaal 7 opgesloten was en dat ze hem ook verplichten zalf op zijn geslacht te doen (CGVS, p. 17). Niet enkel is het ongeloofwaardig dat u zelf niet meer kunt vertellen over uw gevangenschap, het is tevens ongeloofwaardig dat uw partner u niet meer zou vertellen over zijn gevangenschap na 9 maanden elkaar niet gezien te hebben en niet te weten hoe het met de ander gaat.

U weet niet hoe u bent vrijgelaten na negen maanden. M. heeft u enkel gezegd dat die J. die jullie opwachtte een vriend van hem was uit Senegal (CGVS, p. 17). Het hoeft weinig betoog dat er kan verwacht worden dat u wat meer weet over uw eigen vrijlating en ontsnapping uit de gevangenis.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen kan er geen geloof worden gehecht aan uw voorgehouden seksuele geaardheid, uw relatie met M. en uw vluchtaanleiding.

Uw documenten kunnen aan bovenstaande vaststellingen niets wijzigen aangezien documenten enkel bewijswaarde hebben indien ze vergezeld zijn door geloofwaardige verklaringen, wat in casu duidelijk niet het geval is. Uw medisch attest maakt gewag van littekens maar biedt geen uitsluitel over de oorzaak van deze verwondingen. Dit geldt ook voor de foto's van uw verwondingen. De twee foto's van u en M. tonen enkel aan dat jullie elkaar kennen, hetgeen niet in twijfel wordt getrokken.

Wat betreft het attest van Rainbow House toont dit enkel aan dat u hebt deelgenomen aan een programma van Rainbow House. Wat betreft uw attest van Arc-en-ciel Guinee dient te worden opgemerkt dat het attest vermeldt dat u lid werd op 9 oktober 2016, dezelfde dag waarop u vrijgelaten werd uit de gevangenis. Drie dagen later, op 12 oktober 2016, verliet u Guinee. Het CGVS vraagt zich af wat het nut was lid te worden van Arc-en-ciel Guinee als u drie dagen later het land zou verlaten, buiten om uw homoseksualiteit te kunnen aantonen in Europa. Het attest heeft bijgevolg een gesolliciteerd karakter. Dit blijkt ook uit het feit dat het attest nadien door u is opgevraagd aangezien het gedateerd is op 20 februari 2018.

Het feit dat M., met wie u beweert een relatie te hebben, wel de vluchtelingenstatus kreeg toegekend kan aan bovenstaande vaststellingen niets wijzigen. Elk verzoek tot internationale bescherming dient immers op zijn eigen merites beoordeeld te worden. Er dient in uw geval nogmaals benadrukt te worden dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden seksuele geaardheid. Aan uw verklaringen over uw relatie met M. en uw vluchtmotieven werden evenmin enig geloof gehecht.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 27 juli 2018 een schending aan van "artikelen 48, 48/3, 48/4 en 48/5 van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen", "schending van artikelen 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen", "artikel 3 en 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna EVRM)", "schending van het beginsel van behoorlijk bestuur van de zorgvuldigheid dat de administratie verplicht zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier in acht worden genomen", "schending van het algemeen beginsel van formele motivering van bestuurshandelingen, en wegens kennelijke beoordelingsfout in hoofde van de administratie".

Verzoeker haalt verder "artikel 1er, A, 2, van het Verdrag van Genève", artikel 62 van de Vreemdelingenwet, artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet en "artikel 4, § 5 van de Richtlijn Kwalificatie" aan.

Verzoeker stelt dat er geen enkele tegenstrijdigheid in zijn asielrelaas bestaat. Hij herneemt dat hij sinds 2014 een koppel vormt met M., die als vluchteling werd erkend door het CGVS, en voert aan dat deze situatie onbegrijpelijk is nu beide mannen om dezelfde reden uit hun land van herkomst gevlucht zijn (zie stukken 5). Verzoeker ziet niet in hoe het mogelijk is dat zijn partner wel geloofwaardig wordt geacht wanneer hij zegt dat hij homoseksueel is en een koppel vormt met verzoeker en dat tegelijkertijd zijn eigen asielrelaas (dat precies hetzelfde is als dat van M.) als ongeloofwaardig wordt beschouwd. Verzoeker betoogt dat de beslissingen van de tegenpartij tegenstrijdig zijn.

Waar verweerder in de bestreden beslissing onderstreept dat verzoeker onvoldoende over zijn gevoelens heeft gesproken, wijst verzoeker erop dat hij tijdens zijn gehoor heeft aangegeven dat hij zich diep schaamt voor zijn homoseksualiteit (pagina 3-4/9 gehoorverslag).

Waar verweerder verzoeker verwijt dat hij geen enkele maatregel heeft genomen om niet betrapt te worden met zijn partner, wijst verzoeker op zijn verklaringen tijdens het gehoor en betoogt hij dat hij wel maatregelen genomen heeft in de zin dat verzoeker zijn relatie met een vrouw (S.) heeft doorgezet tijdens zijn relatie met M..

Verzoeker stelt dat het geloofwaardig is dat hij verliefd is geworden op M. terwijl hij nog nooit gevoelens heeft gehad voor een andere man. Verzoeker verwijst dienaangaande naar het gehoor van M., waarin hij dit bevestigt.

Verzoeker benadrukt dat hij hetzelfde asielrelaas als M. heeft. Hij wijst tevens op het attest van zijn sociaal assistente, waarin zij stelt dat verzoeker en M. beschouwd worden als koppel in het centrum (stuk 6). Verzoeker haalt verder een passage aan uit het arrest 187 494 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 29 mei 2017 met betrekking tot M. (*"Aan zijn verzoekschrift voegt verzoeker een aantal documenten toe, met name een attest van de sociaal assistente en een uitprint van een pagina van de online-databank van Fedasil (verzoekschrift, bijlagen 4 en 5) waaruit blijkt dat hij een koppel vormt met zijn partner B. I. S (pagina 11)"*).

Verzoeker stelt nog dat de ernst van het vervolgingsrisico dat verzoeker loopt in geval van terugkeer, een brede toepassing van het principe van het voordeel van de twijfel vereist en verwijst naar de proceduregids van UNHCR.

Wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus, haalt verzoeker artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aan. Hij haalt tevens een rapport van OFPRA aan (https://www.ofpra.gouv.fr/sites/default/files/atoms/files/didr_rapport_de_mission_en_gui_nee_final.pdf).

In hoofdorde wordt in het verzoekschrift gevraagd om *"verzoeker de status van vluchteling toe te kennen; In ondergeschikte orde, verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen; In uiterst ondergeschikte orde, de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te wijzen naar het CGVS voor bijkomend onderzoek"*.

2.2. Stukken

Bij zijn verzoekschrift legt verzoeker volgende stukken neer:

"3) klacht wegens verkrachting

4) gehoorverslag van M. (pagina 1,12,13) dd 2.3.18

5) gehoorverslag van M. (pagina 1, 5, 6,1, 8) dd 24.4.18

6) Attest van Mevrouw Aurdrey R., sociale assistente en « printsceen » Fedasil

7) Beslissing mbt M."

Bij schriftelijk verslag van 18 december 2018 legt verweerder de COI Focus *"Guinee: l'homosexualité"* van 28 november 2017 neer.

2.3. Over de gegrondheid van het beroep

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast.

2.4. Aangaande de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

2.4.1. Verzoeker verklaart niet te kunnen terugkeren naar zijn land van herkomst uit vrees voor problemen omwille van zijn homoseksuele geaardheid.

2.4.2. De Raad benadrukt dat het aantonen van een seksuele geaardheid gevoelig kan liggen en niet evident is.

Indien de kandidaat-asielzoeker echter geen bewijs kan verschaffen aangaande zijn of haar seksuele oriëntatie en/of er is een gebrek aan specifieke informatie betreffende de status van LGBT in het land van herkomst, dan stelt ook UNHCR dat de seksuele oriëntatie dient te blijken uit de verklaringen van de kandidaat-asielzoeker (UNHCR, *"Guidance Note on Refugee Claims relating to sexual orientation and gender identity"*, Genève, 2008, nr. 35). Aldus kan verwacht worden dat verzoeker minstens doorleefde verklaringen aflegt over zijn eigen homoseksuele bewustwording, ervaringen en relaties en de eigenheid van homoseksualiteit die verder reiken dan stereotiepe opvattingen over homoseksualiteit. Ook kan sociale aanknoping worden verwacht en dus enige bekendheid worden aangetoond met de situatie van homoseksuelen in het land van oorsprong en eventueel ook in België. Van een verzoeker om internationale bescherming die zichzelf identificeert als homoseksueel en omwille van deze seksuele geaardheid beweert een vrees te hebben of een risico te lopen in zijn land van oorsprong kan worden verwacht dat hij dit overtuigend aantoont.

2.4.3. De commissaris-generaal hecht geen geloof aan verzoekers homoseksuele geaardheid en gaat aldus voorbij aan een aantal objectieve gegevens die hij niet betwist.

2.4.4. Vooreerst wijst verzoeker erop dat zijn partner wel erkend werd als vluchteling. Daargelaten dat de commissaris-generaal de positieve beslissingen aangaande internationale bescherming niet motiveert, kan redelijkerwijs worden aangenomen dat M. als vluchteling werd erkend omwille van zijn homoseksuele geaardheid. De Raad kan uit de lezing van de notities van de persoonlijke onderhouds van verzoekers homoseksuele partner M. die niet bij het administratief dossier werden gevoegd maar door verzoekers advocaat bij het verzoekschrift werden gevoegd, vaststellen dat M. steeds heeft bevestigd dat hij reeds in Guinee een homoseksuele relatie had met verzoeker en dat noch uit het administratief dossier, de bestreden beslissing, de notities van de persoonlijke onderhouds van verzoeker of die van M., kan worden afgeleid dat verzoekers partner M. andere elementen of problemen heeft aangevoerd dan zijn homoseksuele geaardheid en relatie met verzoeker.

2.4.5. De Raad volgt de verwerende partij waar ter terechtzitting wordt benadrukt dat een verzoek tot internationale bescherming individueel dient beoordeeld te worden. Anderzijds stelt artikel 48/6, § 1 van de Vreemdelingenwet dat *"de met het onderzoek van het verzoek belaste instanties hebben tot taak om de relevante elementen van het verzoek om internationale bescherming in samenwerking met de verzoeker te beoordelen. De in het eerste lid bedoelde elementen omvatten onder meer de verklaringen van de verzoeker en alle documentatie of stukken in zijn bezit met betrekking tot zijn identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient"* (zie ook HVJ 2 december 2014 A (C-148/13), B (C-149/13), C (C-150/13)/ Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, Nederland). Zowel verzoeker als zijn partner M. stellen een hecht koppel te vormen.

2.4.6. Verzoeker wijst tevens op het bij zijn verzoekschrift neergelegde attest van 18 mei 2017 van zijn sociaal assistente, waarin deze het volgende vermeldt: *"Je soussignée, R.A., confirme que Monsieur B.I. (verzoeker) et Monsieur M. ont été désignés au centre d'accueil de Pondrôme en tant que conjoints. Par ailleurs, leur comportement l'un envers l'autre laisse à penser à l'équipe qu'ils forment effectivement un couple et sont considérés comme tel au sein du centre."* Hoewel de bewijswaarde van een dergelijk attest relatief is, ondersteunt deze brief verzoekers verklaringen aangaande zijn homoseksuele partner M.. Er kan immers niet worden ingezien dat verzoeker en zijn partner door Fedasil, ondoordacht als *"conjoints"* in de afdeling 'gezinnen' zouden toegelaten worden, in plaats van bij de afdeling van 'alleenstaande mannen'.

2.4.7. Het door verzoeker aangehaalde arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 29 mei 2017, nr. 187 494 inzake M. stelt dit eveneens vast en tevens *"dat de verwerende partij [in deze zaak de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging] het bestaan van een beschermenswaardig gezinsleven an sich niet betwist"* en wat de relatie van verzoeker [in deze zaak M.] betreft, stelt *"Waar hij ingaat op zijn relatie met de heer B. [verzoeker in huidige beroep] (...), dient te worden opgemerkt dat ook ten aanzien van de heer B. een*

beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten werd genomen en dat de Italiaanse autoriteiten tevens verantwoordelijk werden gesteld voor de behandeling van zijn asielaanvraag". Indien de commissaris-generaal in alle onafhankelijkheid zijn beslissingen kan nemen dan kan wel verwacht worden dat hij hierbij alle nuttige gegevens meeneemt alsook de objectieve feiten, zoals ook nog in bovenvermeld arrest van de Raad werden vermeld: "2.3.2.4. Met betrekking de vraag of er sprake is van een gezinsleven in België, beschrijft verzoeker in zijn feitenoverzicht dat hij samen met zijn partner uit Guinee vertrok, dat zij gezamenlijk in Italië verbleven waar hun beider vingerafdrukken op 29 november 2016 werden geregistreerd, dat zij beiden op 10 december 2016 in België toekwamen en dat zij beiden op 16 januari 2017 in België asiel aanvroegen."

2.4.8. De bestreden beslissing verwijt verzoeker onvoldoende te vertellen hoe *"hij emotioneel omging met het besef dat hij homoseksueel was, temeer hij in Guinee in een gemeenschap leefde die extreem vijandig staat tegenover homoseksuelen"*. Uit de lezing van verzoekers verklaringen en ter terechtzitting kan echter blijken dat verzoeker een vrij eenvoudige man is, die niet gewoon is om lange toelichtingen te geven. Verzoeker spreekt wel rechtuit waarbij hij niet filtert wat minder gunstig kan voorkomen (notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker van 2 maart 2018 (hierna: notities 1)). Verzoekers verklaringen moeten dan ook in dit licht worden beoordeeld. Doorheen zijn verklaringen kan blijken dat hij bijzonder beïnvloed was door de waarden die hij in zijn opvoeding meekreeg en hij zichzelf (tot op heden) moeilijk kan aanvaarden te meer dit een breuk met zijn familie meebracht die niet kan hersteld worden: *"Welke vragen stelde u zich?", "Ik vroeg me af wat ik gedaan had, of het echt goed was, of ik niet péché was. Ik dacht aan het feit dat mijn vader imam was, of ik niet erover gegaan was. Ik dacht dat als mijn vader of anderen erachter kwamen, ze me zouden dooddoen."*, *"Had u problemen of twijfels met betrekking tot uzelf over het feit dat u misschien homoseksueel was?"*, *"In het begin schaamde ik me over mezelf. Eerlijk, in het begin zei ik: wat ik gedaan heb is niet goed, ik ben vervloekt, ik had vragen. Maar ik stopte niet, M. plezierde me, hij stelde me de hele tijd gerust."*, notities 1, p. 8; *"Na onze eerste seksuele relatie was ik beschaamd, ik was gedesorienteerd. Maar ik zei tegen mezelf: het is gebeurd met een vrouw, ik heb het geaccepteerd. (...) Ik was beschaamd, echt beschaamd. Mijn vader is imam, hij had me altijd geleerd, dat is een vloek, ik wou dat nooit doen. Bij al de bureaus ging mijn vader de koran aanleren. Ik zei tegen mezelf, als de een of de ander leert wat ik heb gedaan, is er de schaamte voor mij en mijn familie, voor iedereen de schaamte. Het is door die angst dat ik met S. uitging, die ik vaak zag, ik wou niet dat anderen me zouden verdenken."*, (notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker van 24 april 2018 (hierna: notities 2), p. 3).

2.4.9. Verzoeker licht ook toe hoe hij zich in Guinee heeft verzet tegen een homoseksuele relatie met M., en al kreeg hij *"ook gevoelens voor hem"*, toch niet inging *"op zijn avances"* (notities 1, p. 8) en diens toenaderingen afwees, maar uiteindelijk na 6 maanden heeft toegegeven, op 14 februari 2015 *"We waren al erge vrienden toen we klein waren. Daarna ging hij naar Senegal, we verloren contact. In 2014 kwam hij terug. (...) Wanneer hij terugkwam gaf hij me cadeaus, hij kwam me vaak bezoeken, twee maand later deed hij avances. Ik merkte o, als we in groep waren thee te drinken, ik zag hem me bekijken met nadruk. Wanneer we alleen waren, vroeg ik: waarom bekijk je me zo? Hij zei: omdat je me bevalt. Ik zei aan hem: een man houdt van een man, is dat [is] toch niet moeilijk? Ik zal je voorstellen aan vrouwen. Hij zei me: vrouwen, dat interesseert me niet. Vrouwen trekken me niet aan. Na verloop van tijd, hij herhaalde steeds hetzelfde, ik begon er over na te denken, tot Valentijn, dan ging het natuurlijk, we sliepen samen."*, notities 1, p. 8)

2.4.10. Verzoeker slaagt er wel degelijk in, naar eigen vermogen, te vertellen hoe hij emotioneel omging met het besef dat hij homoseksueel geaard is. Uit zijn relaas kan blijken dat hij pas tot seksuele betrekkingen overging nadat hij zijn gevoelens voor M. niet langer ontkende. Verzoeker gaf aan dat hij enerzijds gelukkig was omwille van zijn relatie met M., maar anderzijds zich diep schaamde, bang was voor de reacties van zijn familie en gemeenschap en vreesde gedood te worden indien hun relatie ontdekt zou worden. De Raad kan dan ook de bestreden beslissing niet volgen waar wordt gesteld dat *"verzoeker steeds naar het seksuele aspect van zijn relatie met M. blijft verwijzen"*. Integendeel, verzoeker beschrijft in de eerste plaats niet de fysieke aantrekking tot M. maar vertelt over hoe M. in het dagelijkse leven is, wat ze samen doen en hoe ze leefden, hoe verzoeker ondertussen bij wijze van dekmantel - in overleg met M. - een relatie met een meisje, S., onderhield en hoe hij samen met M. steeds voorzorgen nam om niet betrappt te worden tijdens het vrijen. Verzoeker stelde *"Ik dacht niet dat het een goede zaak was, zelfs toen ik deed, dacht ik dat ik slecht gehandeld had"*. *"Hoe hebt u vervolgens geaccepteerd dat u seksuele handelingen had met mannen?"* *"Het is door mijn gevoelens voor M."* (notities 1, p. 13).

2.4.11. Waar de bestreden beslissing meent dat verzoeker niet vertelt over de droevige momenten kan blijken dat verzoeker ook niet over de moeilijkheden vertelt van hun reis over land naar Europa (waarover geen vragen werden gesteld) terwijl dit als homoseksuelen niet eenvoudig kan geweest zijn. Verzoeker verklaart wel dat hij niet weg kan van M.. *“Door hetgeen we doorleefd hebben, we zijn geslagen, we hebben geleden, we kunnen niet zomaar scheiden”* (notities 1, p. 14) en hij daarom zijn *“volledige leven bij M.”* wil blijven.

2.4.12. De Raad merkt op dat, in tegenstelling tot wat de bestreden beslissing stelt, verzoeker wel afdoende en aannemelijk kan weergeven hoe hij zich bewust werd van zijn homoseksuele gevoelens voor M., hoe hij in Guinee emotioneel omging met het besef dat hij homoseksueel was. Bovendien heeft verzoeker tot op heden moeite met zijn homoseksuele geaardheid (*“Hebt u vandaag nog moeilijkheden met uw homoseksualiteit of uw relatie met M.”*, *“Ja, tot vandaag.”*, *“Vertel daar eens over.”*, *“Ondanks dat ik accepteer wat ik ben, lijd ik toch. Met mijn familie is het gedaan, er is niets meer met mijn ouders, het contact kan nooit worden hersteld”*, notities 2, p. 4). Verzoeker is immers opgegroeid in een homofobe familiale omgeving en samenleving en beseft dat hij door zijn homoseksualiteit zijn familie verliest. Verzoeker gaf immers aan dat zijn familie homoseksualiteit veracht (notities 1, p. 9). In deze context is ook redelijk aan te nemen dat verzoeker en zijn moeder - de enige met wie hij nog contact onderhoudt (notities 2, p. 5) - gezien de pijnlijke situatie niet wensen te spreken over zijn homoseksualiteit en de reactie van zijn vader en familie, zoals verzoeker verklaart (*“Mijn moeder en mij vermijden dat onderwerp, we praten niet over mijn vader, ik vraag er niet naar.”*, notities 2, p. 5).

2.4.13. Ten slotte is belangrijk vast te stellen dat de verklaringen van M. over de omstandigheden van zijn relatie met verzoeker overeenstemmen met de verklaringen van verzoeker hieromtrent (notities 1, p. 7, 12,13) en dat M. zich beriep op gelijke en gelijklopende feiten als deze die door verzoeker worden aangevoerd in het kader van onderhavige asielaanvraag (notities M. 2, p. 12-13). Indien verzoeker nog steeds stelt dat hij mogelijk biseksueel is (notities 1, p. 12-13) dan blijkt dat hij over S. niets vertelt, noch over andere vriendinnen en duidelijk is dat verzoeker reeds in Guinee een keuze heeft gemaakt tussen S. waarmee hij uitging en M. met wie hij een relatie had en met wie hij na 4 jaar nog steeds een koppel vormt. M. is ook steeds aanwezig op de terechtzittingen. De Raad kan niet inzien waarom M. die intussen omwille van zijn homoseksualiteit erkend werd als vluchteling en daarna uit het asielcentrum moest vertrekken, met verzoeker een homoseksuele relatie zou aanhouden wanneer deze geen homoseksueel zou zijn. Gevraagd ter terechtzitting waarom verzoeker niet naar Guinee kan terugkeren, stelt verzoeker eerst dat hij bij M. wil blijven en zijn partner niet kan achterlaten en daarna dat zijn familie hem nooit zal kunnen vergeven en hij het ergste vreest bij een eventuele terugkeer.

2.4.14. De Raad kan aldus tevens steunen op objectieve vaststellingen, met name de erkenning van M. als vluchteling omwille van zijn homoseksuele geaardheid en de eensluidende verklaringen met M. dat ze een vaste relatie hebben met elkaar sinds februari 2015. Voorts blijkt uit het administratief dossier en het arrest RvV 29 mei 2017, nr. 187 494 dat verzoeker en M. eind 2016 samen vanuit Guinee naar België vluchtten en samen geregistreerd werden in Italië en België en dat zij in het centrum beschouwd werden als koppel. Het attest van het Rainbow House van 25 oktober 2018 is weliswaar niet doorslaggevend maar bevestigt bijkomend verzoekers relatie met M.. Ook ter terechtzittingen kan vastgesteld worden dat M. verzoeker telkens vergezelt en verzoeker nog steeds een relatie heeft met M.. Er kan dan ook geen betwisting over bestaan dat verzoeker tezamen met M. Guinee heeft verlaten om redenen waarvoor M. werd erkend als vluchteling.

2.4.15. Uit de informatie door de commissaris-generaal op 18 december 2018 neergelegd bij schriftelijk verslag - COI Focus *“Guinee: l'homosexualité”* van 28 november 2017 - blijkt inderdaad dat homoseksualiteit in Guinee nog steeds taboe is en strafbaar wordt gesteld. Ook in de afgelopen jaren werden mensen effectief gearresteerd omwille van hun homoseksuele geaardheid en de LGBTI-gemeenschap wordt gestigmatiseerd en gediscrimineerd.

2.4.16. Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een verzoeker om internationale bescherming het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de verzoeker om internationale bescherming zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan

dat de verzoeker om internationale bescherming in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

Elk op zich zijn de voormelde vaststellingen geen doorslaggevende factoren die zijn homoseksualiteit aantonen maar tezamen gelezen zijn het belangrijke aanduidingen. Gelet op het voorgaande wordt aan verzoeker het voordeel van de twijfel toegekend.

2.4.17. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker een vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3, § 2, al. 2, f) van de Vreemdelingenwet als artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.4.18. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker een vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet aantoont.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus van de verzoekende partij wordt erkend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig januari tweeduizend negentien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK